

un poet, Mihai Dușescu, și un regizor, Mircea Cornișteanu, uniți în efortul de a sensibiliza copilul la farmecul adânc al culorilor, într-o formulă dornică să evite didacticismul, însă izbutind doar în parte (*Culorile*, la Teatrul de păpuși din Craiova).

Există, prin urmare, forțe numeroase și proaspete, despre care manifestările Săptămânii au oferit mostre elocvente. Dar meritul cel mai de seamă al mini-festivalului organizat de A.T.M. în colaborare cu Teatrul „Tândărică” este acela de a fi „detonat” într-o răză lungă de acțiune. Să desprindem trei. Ce trebuie făcut pentru stimularea dramaturgiei de calitate, sector aflat încă în

suferință? A juca tot mai mult în fața paravanului și tot mai puțin îndărătul lui este o modă sau o necesitate în teatrul păpușăresc? Actualele formule de calificare a noilor actori-minuitori în studiourile teatrelor corespund, ori nu, necesităților învățămîntului profesional?

Elaborarea colectivă a unor răspunsuri judicioase, întemeiate pe studiul temeinic al realităților și al mutațiilor optimizatoare, prefigurează, fără doar și poate, trecerea treptată a foștilor ucenici, actuale calfe, în rîndurile viitorilor meșteri-păpușari.

Ștefan Iureș

Dansul tematic

„Spre comunism, în zbor”

Muzica: TIBERIU OLAH. Coregrafia și scenariul: AMATO CHECIULESCU. Realizatori: ansamblul Operei Române și ansamblul Liceului de coregrafie. Soliști: MAGDALENA POPA, PETRE CIORTEA, CARMEN LANGA (cl. XI), CRISTIAN LOGHIN (cl. XII).

Coregraful Amato Checiulescu a conceput, sub semnul tematic al zborului spre comunism, o suită de „imagini în mișcare” inspirate din realitățile noastre contemporane, din abnegația cu care poporul răspunde chemărilor partidului, în opera de construire a unei lumi noi, mai bune și mai drepte. Tot el le-a pus în scenă, lucrînd, paralel, cu două echipe diferite: în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, cu elevii Liceului de coregrafie (care au cucerit, pe lîngă admirația spectatorilor, și binemeritul loc I în finala pe țară a elevilor și pionierilor) și cu compartimentul de dans al Operei Române, care s-a produs, în ziua de 1 mai, la televiziune.

Linia coregrafică a spectacolului se remarcă printr-o deosebită originalitate, prin bogăția mișcării și prin elanul tineresc; de asemenea, prin folosirea unui limbaj simplu, perfect adecvat liniei muzicale trasate de Tiberiu Olah, inițial, pentru film, dar care își dezvăluie și reale virtuți scenice și dansante, prin melodicitatea ei expresivă și prin ritmica rafinată.

Prima parte, înfățișînd un ansamblu de tineri și tinere îmbrăcați în salopete albastre,

simbolizează elanul de edificare a societății. Băieții execoată cu vigoare una dintre cele mai dificile partituri tehnice ale dansului (sărituri lungi, înalte, cu schimbarea în aer a pozițiilor brațelor și picioarelor, cu cambre-uri repezi, numite, în limbaj coregrafic, arabesque-uri, entrelasé-uri, saut-de-basque-uri); jocul lor se păstrează, însă, firesc și vesel, închipuind un zbor, de păsări, parcă, îmbătate de libertate și de lumină. În contrast, cîteva stop-cadre îmbogățesc și dau substanță dansului prin atitudinile de grup statuar sugerînd imaginea tinerilor muncitori ai țării, cu lumina viitorului întipărită pe fețe.

Doi soliști, într-un duet plin de farmec și delicatețe, cu mișcări serafice, curgătoare, dar energice, reprezintă desăvîrșirea unui vis de demult, sintetizează sentimentele nobile ce-i însuflețesc pe tinerii patriei noastre. Carmen Langa (cl. XI) și Cristian Loghin (cl. XII), virtuali soliști ai primei noastre scene lirice, au demonstrat frumoase posibilități tehnice și artistice, suplețe, gingașie.

În încheiere, soliști și corp-ansamblu apar într-un „tutti orchestral”, îndreptîndu-se liber, cu mișcări de factură clasică, dar vădit supuse exigențelor dansului modern cu temă, spre apoteoză — triumful libertății și al frumuseții.

Spectacolul oferit de colectivul Operei Române, în ziua de 1 mai, a dat partiturii concepute de coregraf, prin evoluția Magdalenei Popa și a lui Petre Ciortea, desăvîrșire.

Doina Moga